

Efeze 4:14-16

Geestelijke groei 1 noodzaak 2 voeding 3 Bron

Gemeente,

Groeien is ontzettend belangrijk. Daar wordt ook heel goed op gelet. Elke baby, peuter gaat een aantal keren naar het consultatiebureau. En daar wordt de baby gewogen en gemeten. Wat is gewicht en lengte. En daar wordt de curve goed in de gaten gehouden. En als die curve geen groei vertoont is dat zorgelijk. Geen groei. Dan is en blijft de baby vatbaar voor infecties, bouwt geen weerstand op, en komt niet stevig op zijn benen te staan. Zorgelijk.

Nu is voor een gezonde groei natuurlijk het voedsel heel belangrijk. Voeding waar alle voedingsstoffen inzitten. Moedermelk is het beste wat er is de eerste tijd. En ook later wordt er goed gekeken welke vitamines nodig zijn. Goede voeding is belangrijk voor gezonde groei.

En wat gebeurt er dan precies als een kind groeit? Ja dat lijkt een open deur intrappen, maar er komt niet iets bij. Groeien betekent niet dat een kind dan 3,4,5 en zes oren krijgt. Nee, groeien houdt niet in dat er nieuwe dingen bij komen. Maar dat wat er al is groeit, sterker wordt. Het heeft al twee benen, maar die worden groter en sterker. Het heeft al een mond, maar leert die te gebruiken om te praten, enz. Groei houdt in dat wat er al is sterker wordt.

Denken we dan gelijk maar verder: groei van het geloof betekent dus niet dat er nieuwe dingen bijkomen. Die er eerst niet waren. Nee, het prilste, kleinste geloof heeft alles al. Het prilste geloof bestaat al uit de 3 bestanddelen. Kennis van ellende, verlossing, dankbaarheid. Zeg maar: verootmoediging, verwondering, verlangen. Groei betekent: wat er is, wordt groter, sterker, krachtiger. De verootmoediging wordt dieper, hartgrondiger. De verwondering wordt groter, hoger, sterker. Het verlangen wordt vuriger, krachtiger. En zo wordt iemand die gelooft standvastiger, weerbaarder zoals een man standvastiger, weerbaarder is dan een kind. Zo wordt een gelovige minder vatbaar voor wat mensen zeggen, voor wat de tijdgeest voor invloed heeft. Zo wordt een gelovige standvastig, zelfs als er vervolging komt. Zo blijft een gelovige staande in het geloof al wordt hij gemarteld, opgesloten, met de dood bedreigd, en de brandstapel opgebracht. Dat is het doel. Trouw tot in de dood te zijn. Als een eikeboom die door geen weer en wind is omver te krijgen.

Nou is er echter de hele reële mogelijkheid dat er geen groei is.

Misschien moet je wel zeggen, het is precies andersom als bij het natuurlijke leven. In het natuurlijke leven is het min of meer normaal, te verwachten dat er wel groei is, het is bijzonder als er geen groei is. In het geestelijke leven is het eigenlijk te verwachten dat er geen groei is, omdat er zoveel tegenkrachten zijn, en het is een wonder als er groei is. Het gevaar is dat wij blijven als een kind, vers 14. Nooit tot een man worden in de Heere, maar kind blijven. En wat gebeurt er dan?

Ja een kind is niet standvastig. Is gauw afgeleid. Is soms ergens mee bezig en na twee minuten stopt het ermee. Het ziet weer wat anders. En dan kijkt het daarnaar. Het hoort weer iets daar en luistert daarnaar. Zo veranderlijk. Makkelijk er weer vanaf te brengen. Vers 14 zegt: als een klompje op de zee. Net van welke kant de wind komt wordt het heen en weer gedreven. Verandert de windrichting dan verandert de stroming van het klompje. Want het zoekt de weg van de minste weerstand, de makkelijkste weg, met de wind mee.

Die wind is hier: de wind van leer. De leer die vandaag in opgang is. In de mode is. Met veel tam-tam gebracht word. En dat kan elke keer weer anders zijn. De ene tijd zus, de andere tijd zo. Het zij dat één aspect uitvergroot wordt en alleen genoemd word: altijd dat God liefde is. Alleen maar dat je heilig leven moet. Of alleen maar dat je dood bent in zonden en misdaden, of alleen maar dat je zonder goede werken zalig word. Vitamine A is goed, maar als je alleen maar vitamine A eet gaat het verkeerd, enz. Of dat het makkelijk in het gehoor lig, goed overkomt, leest en luistert zonder al te veel moeite. Misschien is Max Lucado er nu een voorbeeld van. Maar een tijdje geleden was het iemand anders en over een tijdje is het weer iemand anders. Maar het luistert wel lekker: je bent een parel in Gods hand, God is altijd bij je, God is gek op je en vind je fantastisch. Dat kan er wel ingaan. Je wordt gestreeld, je wordt aangesproken als iemand die het best goed bedoelt, en er best wat van maken. Maar daar zit arglistigheid achter: dat is de invloed van de duivel. Die al zo mooi begon: is het ook dat God gezegd heeft, och je mag best eten van die boom... Dat klink best mooi en aantrekkelijk. Listig. Verderfelijk, duivels listig.

En dat is erg. Dan is er geen groei. Als er geen strijd is tegen jezelf dan is er geen groei. En dat is erg. Want dat werkt allerlei ziektes in de hand. Bacterien, infecties. Er komt loomheid en luiheid om te bidden en de Bijbel te onderzoeken. Er komt toegeeflijkheid en gemakzucht in je levensstijl. Er komt een houding die vooral niks op wil geven en kwijt wil

raken voor het geloof. Afval, verloochening liggen op de loer. Als er vervolging komt, zal zo'n christen dan standhouden? Levensgevaarlijk: je voedt je maar met altijd hetzelfde of met wat makkelijk wegluistert. Maar je bent niet weerbaar, je staat niet vast als er vervolging komt, als er verzoeking komt, als het kruis wacht..... En het blijkt misschien wel schijn geloof te zijn geweest. Dat verdwijnt als sneeuw in de zon, verdampt als water in de hitte.

Of zegt u: nee, eigenlijk is het bij mij altijd hetzelfde. Herken ik die strijd niet, dat zoeken niet, dat gevaar niet. Altijd hetzelfde. Geen groei en geen achteruitgang. Weet u, als je een baby hebt die niet groeit en niet krimpt, wat het dan is? Een pop. Altijd even groot, nooit geen krimp, nooit geen ziekte, nooit geen groei. Een pop. Maar: een pop heeft geen leven, leeft niet. Zo'n geloof is er ook: altijd hetzelfde, nooit geen krimp, nooit geen strijd, nooit geen honger: maar levenloos. Het lijkt wel echt, maar leeft niet, is dood, geestelijk dood. Wat leeft dat wil groeien, wat niet groeit dat leeft niet. Dus groei is noodzaak

2 de voeding

Daarom zei Petrus in II Petrus 3:17 Gij dan geliefden, zulks tevoren wetende, wacht u dat gij niet door de verleiding der gruwelijke mensen mede afgerukt wordt en uitvalt van uw vastigheid, maar wast op in de kennis en genade van onze Heere Jezus Christus. Wast op, groeit. Hoe dan? Nu zegt vers 15 de waarheid betrachtende in liefde. De waarheid. Dat staat tegenover die wind van leer van vers 14. De waarheid is namelijk altijd hetzelfde. Want God is waarheid. En de HEERE verandert niet. Dus de waarheid van Hem en over Hem ook niet. Dat is de waarheid over Hem, over de mens en over de zaligheid. En dat is het voedsel voor het geloof. Precies uitgebalanceerd waar alles in zit. Niks teveel en niks te weinig, zoals God ons de Bijbel gegeven heeft. Je kunt die waarheid wel samenvatten. Dat zijn de zogeheten five points of calvinism. 5 punten van het calvinisme. Daarin gaat het eerst over God de Vader. Hij is de Vader, Die heeft uitverkoren. Naar Zijn welbehagen. Niet om iets in of van ons. Niet om iets dat Hij in ons zag of van ons verwachtte. Maar uit pure, louter liefde verkoos Hij ons uit tot geloof. Het geloof heeft zijn oorsprong niet in mij, maar in God, Die mij uit heel de verdoemelijke mensheid uitkoos en gaf aan Zijn Zoon.

Betrachten: elke dag overdenken, herkauwen.

Daarin gaat het ten tweede over de Zoon. Die schuld heeft voldaan, de wet heeft vervuld. Een verzoening zo groot, genoeg voor iedereen. Tegelijk een verzoening, gedaan voor de Zijnen. Om te kopen tot Zijn eigendom. Om te ontrukken aan satans macht. Hij heeft mij gekocht en mij daarom overgezet uit de dood in het leven.

Betrachten: elke dag overdenken, herkauwen.

Daarin gaat het over het werk van de Heilige Geest. Die zo krachtig werkt. Die tot geloof brengt. Echt, ik geloof niet omdat ik het wilde, omdat ik er op zat te wachten. Ik heb alleen maar tegengewerkt, ik wilde ontkomen, ontlopen, ontwijken. Maar de Geest is zo geduldig en verdragend, Die bleef volhouden. En is zo krachtig, Die maakte mij van hard week, van onwillig gewillig, van vijand vluchter tot Christus.

Betrachten: elke dag overdenken, herkauwen.

Ten vierde gaat het dan over de zondigheid van de mens. Die is zo diep en zit zo diep. Steeds meer zonden zie ik. Niet alleen daden, woorden, het zit dieper: gedachten, bedoelingen, begeerten. En die is zo erg, die is vijandig tegen God. Tegen Gods gezag, Gods wet en hoe is het mogelijk tegen Zijn Evangelie. Tegen God in Zijn majesteit, recht en goedheid. Nooit, nooit zou ik enig recht hebben gehad op zaligheid. Nooit, nooit zou ik enige vraag hebben gekregen naar zaligheid.

Betrachten: elke dag overdenken, herkauwen.

Ten vijfde gaat het dan over de volharding der heiligen, dwz.: dat de gelovigen altijd zullen blijven geloven. Omdat het geloof uit God is. En daarom door Hem bewaard word. Door alle verzoeking en vervolgingen heen. Al ben ik zo zwak en zo dwaas dat ik ieder ogenblik het eraan zou geven. Maar God bewaart! Tot de zaligheid, tot de erfenis. Ik zal aankomen, ik zal ingaan, ik zal eeuwig zingen van Gods goedertieren-
heen.

Betrachten, dat is overdenken, herkauwen.

De waarheid betrachtende. Deze waarheid als voeding gebruiken. Dat is de redelijke onvervalste melk van I Petrus 1. En hij zegt daarbij, wees daar zeer begerig naar. Als een baby huult, schreeuwt, krijst om drinken, wees zo begerig naar deze waarheid. Als dagelijkse voeding. Om in de Bijbel te lezen, in de belijdenissen van de kerk te vinden, in goede boeken tot je te nemen. Zondag heb je er extra tijd voor om je in Gods werken te verdiepen. En leven verlangt toch naar voedsel. Om erover te lezen en te horen.. Ja, het is óf-óf zegt Petrus daar. Of je bent zeer begerig

naar deze melk. Of je bent bezig met kwaadheid, bedrog, geveinsdheid, nijdigheid, achterklappingen. Kijk, een mens zoekt toch wat: je ogen en je oren zoeken bladen, programma's, dvd's met kwaadheid, bedrog, jaloezie. Hoeveel tijd besteden we daar aan? En het gevolg? Als je snoepgoed eet, heb je geen trek meer. Als je dit allemaal tot je neemt, geen trek in de waarheid; die is te moeilijk, die interesseert me niet, dat trekt me niet. Maar als een kind geen honger heeft, geen trek dan is het toch ziek. Geloof dat niet hongert naar dit voedsel is ziek. Ziek gegeten aan wat niet al. Is dat soms zo? Weinig zin om de waarheid te horen, te lezen? Al gauw te moeilijk en te lang? Legt af die dingen! Stop ermee! En verdiep je in de waarheid Gods. Neem er dagelijks tijd voor en rust. Lees. Pak een goed boek. En de waarheid betrachtende in liefde, zou opwassen in Hem. Opwassen, groeien in Hem.

Dat betekent: naar Hem toe. Het geeft een richting aan. Zoals ergens staat: Zijn beeld gelijkvormig wordende. Dat is echte groei: steeds meer Jezus gelijk worden, naar Hem toegroeien. Zijn trekken komen steeds meer in je. Andrew Gray zegt ergens:

Dat zijn de trekken van Hem, Die de wereld verachtte, Die ijverig was voor Zijn Vader, Die God dankte in alles, Die waakte te allen tijd, Die de goddeloosheid haatte, Die nederig was, Die hemelsgezind was, Die onrecht kon verdragen, Die de heiligen liefhad, Die bereid was te vergeven, Die vroomheid uitstraalde, Die oprecht was, die geduld had en verdroeg en tot lijden bereid was. Groeien naar Hem toe, Zijn beeld gelijkvormig wordende.

Calvijn zegt dan: dat het doel der volmaaktheid ons voor ogen gesteld word opdat wij daarop alleen onze ijver mogen richten. En dan zegt hij ook: ik acht dat hij het verst gevorderd is, gegroeid, die zichzelf het meest mishaat. En die zichzelf het meest mishaat, die zal het meest jagen en ijveren om toe mogen nemen en jagen naar het wit van de prijs der roeping Gods. Totdat wij eindelijk na dit leven Hem gelijk zullen zijn zoals Hij is.

3 de Bron

Groeien dus naar Hem toe, Die het Hoofd is. Uit Welke het hele lichaam de wasdom verkrijgt, zegt de hoofdzin van vers 16. Want waar komt die kracht vandaan om te groeien? Om zij beeld gelijkvormig te worden? Uit Hem, Die het Hoofd is. Naar oud oosterse voorstelling is het hoofd de krachtbron voor het hele lichaam. Komen uit het hoofd alle krachten voort die het lichaam doen groeien. Misschien zouden wij het beeld gebruiken van een plant die groeit. En waar haalt een plant zijn

voeding, krachten vandaan? Uit de grond. Hij stuwt zijn wortels in de grond om uit de grond sappen en krachten op te halen en te trekken. Zo is Christus de Grond, waarin het geloof zich verwortelt en waaruit het geloof krachten trekt en ontvangt. Het geloof verwortelt zich in Christus, zoals een plant zijn wortels uitslaat in de grond.

Dan is het goed om op Christus te letten. Om Zijn Persoon te zien. En Christus kunnen we in beeld krijgen aan de hand van verschillende begrippen. Dan kunnen we het hebben over Zijn staten, Zijn ambten, Zijn naturen en Zijn Namen.

Zijn staten: vernedering en verhoging. Vernedering van geboorte t/m nederdaling ter hel. Daarin zien we Zijn liefde. Verhoging van opstanding tot en met wederkomst. Daarin zien wij Zijn rijkdom.

Zijn naturen: Zijn Goddelijke natuur. Daaruit blijkt Zijn kracht, kracht om de toorn Gods te dragen, kracht om harten te veranderen. Zijn menselijke natuur: daaruit blijkt hoezeer Hij onzer Eén geworden is, in onze plaats en delend in ons lot.

Zijn ambten: Profeet om ons te leren hoe groot onze zonde is en daar zicht op te krijgen en te leren hoe volkomen de genade is en daarheen te leiden. Priester om ter verzoenen en voor ons te bidden. Voor ons te doen wat wij niet kunnen en nooit zouden kunnen.

Koning om ons te regeren en te leren strijden tegen de zonde en de duivel. Ons wijsheid, wil en kracht te geven voor die strijd.

Zijn Namen: die zijn er zoveel: Borg om in onze plaats te staan. Middelaar om met ons te ruilen. Vredevorst om vrede te geven. Wonderlijk om uitkomst te geven. Raad om ons wijsheid te geven. Morgenster om ons te verlichten. Zaligmaker om zalig te maken van begin tot eind.

En het geloof dat slaat zijn wortels uit in deze Heiland. Mijn zonde zoekt het in Zijn liefde van Zijn vernedering, mijn armoede in Zijn rijkdom van Zijn verhoging. Mijn zwakte zoekt kracht het in Zijn Godheid, mijn ellende zoekt medelijden in Zijn mensheid. Mijn dwaasheid zoekt leiding bij de Profeet. Mijn schuld zoekt heil bij de Priester. Mijn onwil zoekt regering bij de Koning. Mijn nood zoekt het in Zijn Naam Wonderlijk. Mij verlorenheid zoekt het in Zijn Naam Zaligmaker. De wortels van mijn leven duwen zich in de grond Christus. En dat geeft vastheid. Hoe dieper die wortels in de grond zitten en zich vertakken, hoe vaster die plant staat. Hoe dieper in Christus verwortelt hoe vaster het geloof staat. Vast in Christus. Als een eikenboom in de storm.

En zo puttend uit Christus. Zoals de plant voeding trekt uit de grond, zo trekt het geloof kracht uit Christus. Elke staat, natuur, ambt, Naam is als een mijnschacht waarin erts zit. Om uit te graven, om uit te halen, om alles in te vinden. Uit Zijn vernedering liefde en wederliefde, vertroosting, vrijspraak, verlossing; uit Zijn verhoging rijkdom en vreugde, eeuwig leven en bescherming. Uit Zijn Godheid kracht en volharding. Uit Zijn mensheid troost en moed. Uit Zijn Profeetschap wijsheid, uit Zijn Priesterschap verzoening en zekerheid, uit Zijn Koningschap gehoorzaamheid en volgzaamheid. Uit Zijn Namen hoop, moed, uitkomst, raad. Dat is opwassen in de kennis en genade van de Heere Jezus Christus zoals II Petrus 3 dat noemt. Zo is er verdieping van vrootmoediging, verrijking van verwondering en toename van heiliging. Vruchtdragen en standvastigheid. Vanuit Christus, vanuit de gemeenschap met Christus.

En Christus is zo rijk: heel Zijn Kerk kan uit Hem putten en groeien en nog heeft Hij over. Nog zijn de schachten niet leeg. Graaf erin, put eruit. Er is zoveel in Hem te vinden.

Want dat is het dus: groeien in geloof is groeien in de gemeenschap met Christus. Is steeds korter zonder Hem kunnen, steeds meer en voor steeds meer Hem nodig hebben. Dat is groei. Er kan nog wel eens wat voor groei doorgaan wat in feite een groei boven het geloof uit wil zijn, steeds losser van Christus, steeds meer zelf kunnen. De afhankelijkheid voorbij. Maar dat is groeien boven het geloof uit. En dat stort een keer neer, valt neer.

Dus: hoe staat het met de omgang met Christus in ons leven? De gemeenschap met Christus. Dat aangetrokken worden door de schatten die in Hem zijn en gedreven worden door de nood die in mij is. Hoe staat het ermee? Want er kan ook verachtering zijn. In het natuurlijke kan dat eigenlijk niet: dat iemand groeit en daarna weer krimpt, een jongeman is en dan weer kind word. Maar in het geestelijke wel. Groei is nooit een niveau wat je bereikt hebt en wat je in elk geval hebt. Nee, als de omgang met Christus verschaalt dan is er teruggang. En een man in de Heere word weer vatbaar als een kind voor dwaling en verloochening. Soms, vaak is beproeving nodig, kastijding, lijden, of laat God in zonde vallen om je weer in Christus te laten zoeken en graven.

Uit Welke het hele lichaam de wasdom bekomt tot opbouw van dat lichaam in de liefde zegt vers 16. Uit Christus. En dan staan er nog enkele

bepalingen bij. Allereerst dat dat lichaam bekwaam samengevoegd en vastgemaakt is. Het lichaam is een eenheid. Alles in je lichaam heeft met elkaar te maken. Heeft zijn plaats. Zo heeft elk lid van het lichaam, elk lid van de gemeente zijn of haar plaats. En als het lichaam groeit, groeit alles. Het kan toch niet als bij de benen van een baby zouden groeien, maar zijn buik en handen niet. Of als alles groeien zou, maar alleen de vingers niet. Groei is iets voor heel het lichaam. En groei is ook alleen in het lichaam. Een been los van het lichaam groeit niet, echt niet. Alleen in het lichaam ingelijfd groeit het mee. Los van de gemeente groei je niet. Alleen ingebed in het geheel van de gemeente is er groei.

Ten tweede staat er: door alle voegselen de toebrengring. Wat dat ook precies betekent: pezen of zenuwen of bloedbanen, bedoeld word dat er in het lichaam bepaalde functies zijn die het voedsel doorgeven. Zodat het voedsel overal in het lichaam komt. Zo zijn er in het lichaam van de gemeente bepaalde mensen om het voedsel door te geven: ouders aan kinderen, leidinggevend en aan jongeren, ambtsdragers aan de gemeente. Om door te geven aan anderen in de gemeente.

En ten derde staat er: de werking van ieder deel in zijn maat. Want niemand heeft of ziet alles. Ieder heeft zijn eenzijdigheden. De één denkt haast alleen aan zending, de ander aan de vervolgd kerk, de een aan de kerk in Nederland, de ander aan Israel. De een legt nadruk op getuigen, de ander op verdieping. Je heb elkaar nodig om van de ander te leren en zo te groeien.

Zo groei, uit Christus, door de waarheid, in de gemeente. Maar het blijft een vreemd iets. Groei van het lichaam uit het Hoofd, terwijl het lichaam hier is en het Hoofd hierboven. Het blijft een wonderlijke situatie. Misschien dat dat hoe langer hoe meer beseft wordt in die groei. Wat een gemis: ik hier, het lichaam hier en het Hoofd hierboven. Hier als vreemdeling, terwijl het thuis boven is. Hier als bruid terwijl de Bruidegom wacht in de bruiloftszaal. Vreemd, soms niet uit te houden bijna. Wanneer zullen Hoofd en lichaam verenigd zijn? Niet meer in een spiegel als in raadselen, maar van aangezicht tot aangezicht. Hem kennen zoals ik zelf door Hem gekend ben.

Amen